

Ooit leefde er, ver weg van hier, een grote bruine beer. Hij wilde maar een ding en dat was de hele winter lang slapen, slapen en nog eens slapen.

Maar op een zekere dag, het sneeuwde flink, werd de beer wakker. Hij hoorde allerlei geluiden: *kraak, kraak, knerp, knerp*. En toen: *ringel de tingel, ringel de tingel!*

De beer verborg zijn hoofd onder zijn kussen – maar het geluid werd harder en harder. *Ringel de tingel, ringel de tingel!* En hij hoorde iemand lachen: *hahahahaha!*

'Ga weg met dat geringel en getingel!' riep de beer.
Hij gooide de dekens van zich af en stormde naar
buiten.

Daarbuiten
in de sneeuw
draafden paarden,
versierd met belletjes,
die sleeën voorttrokken.

En in de paardensleeën zaten allemaal dieren, lekker warm ingepakt met hoeden, sjaals en handschoenen.